

at den er meget uheldig. Der er herved skabt en Utryghed, som kan faa meget uheldige Følger, og som det vilde være meget ønskeligt at faa raadet Bod paa. Den mest radikale Maade at raade Bod paa Utrygheden vilde naturligvis være at lade hele Loven falde bort, men det forekommer dog os, at det ikke er nødvendigt at gaa saa langt for at berolige Utrygheden; dette maatte kunne ske blot derved, at man skabte et alsidigt sammensat Anklageorgan, hvortil Offentligheden kunde have Tillid, saaledes at Justitsministeriet kunde støtte sig til dette Anklageorgan, naar der blev Tale om at anlægge Sager i Henhold til Loven. Nu er det ikke vor Mening, at dette Nævn i nogen Henseende skulde have afgørende Myndighed; Tiltalemyndigheden skulde fremdeles hvile hos de nuværende Paatalemyndigheder og da øverst oppe hos Justitsministeren. Nævnet skulde altsaa hverken kunne udvirke, at der blev rejst Tiltale, naar Ministeriet var imod det, eller hindre, at der fandt Tiltale Sted, naar Ministeriet ønskede at rejse Tiltale; det, Nævnet skulde kunne gøre, var alene at gøre Indstilling til Ministeriet, naar man mente, at der var Anledning til at rejse Sag i Henhold til Loven. Og det vilde da være vort Haab, at Forholdene vilde udvikle sig saaledes, at Ministeriet ogsaa vilde finde Anledning til fra sin Side, naar Forholdene skønnedes at være tvivlsomme, at forelægge Sagen for Nævnet, forinden Anklage fandt Sted, saaledes at Nævnet fik Anledning til at udtale sig, og Ministeriet fik Lejlighed til at tage disse Udtalelser i Betragtning ved sin Afgørelse. Paa denne Maade haaber vi, at det vilde udvikle sig saaledes, at Nævnet vilde faa en betydelig faktisk Indflydelse, om end hele den juridiske Myndighed fremdeles vilde være hos Ministeriet. Vi tror, at naar Nævnet, saaledes som det er vort Ønske, at det skulde blive, var sammensat alsidigt, saaledes at Befolkningen kunde have Tillid dertil, vilde Utrygheden forsvinde og afløses af Tillid til, at Loven blev anvendt ogsaa fra Anklagens Side efter sin Aand og Mening. Vi er naturligvis ikke blinde for, at i denne Form er et Nævn en ekstraordinær Institution, det er afvigende fra det, man har i andre Tilfælde, hvor der er Tale om at anlægge for andre Forbrydelser, men hele det Forhold, hvormed vi beskæftiger os, er jo ekstraordinært, hele Loven er af en overordentlig, ekstraordinær Karakter, og det er derfor ogsaa ganske naturligt, at man træffer ekstraordinære Foranstalt-

ninger for at sikre en Anvendelse af Loven, hvormed Offentligheden kan føle sig tilfreds, som den kan imødesee med Tillid.

Med Hensyn til Nævnets Sammensætning har vi tænkt os, at det kunde vælges af den samlede Rigsdag, og at Medlemmernes Antal kunde være 5, der alle skulde være Jurister, saaledes at to var Medlemmer af det juridiske Fakultet, medens de tre andre skulde opfylde Betingelserne for at kunne beskikkes som Dommere i en Overret. Imidlertid er dette jo Detailler, hvormed der kan forhandles; hvis man kun bliver enig om Princippet, vil vi med Hensyn til Gennemførelsen, navnlig med Hensyn til Valget af Nævnet og med Hensyn til dets Sammensætning, være overordentlig villige til Forhandling. Da vi fremkom med dette Forslag i Udvalget, havde vi tænkt os, at det ogsaa kunde findes tiltalende for den højtærede Minister, at den højtærede Minister ogsaa kunde finde det heldigt at have et saadant Anklageorgan, som vi havde tænkt os, der overfor Offentligheden kunde skabe Tillid og Sikkerhed med Hensyn til Anvendelsen af Loven fra Anklagerens Side. Vi kunde tænke os, at det ogsaa for den højtærede Minister vilde være behageligt at staa klart overfor Offentligheden paa det Punkt, saaledes at han havde en sagkyndig og ganske upartisk Institution at støtte sig til og kunde blive fri for den stærke Kritik, som i den senere Tid er regnet ned over ham. Naturligvis tænker jeg ikke saa ringe om den højtærede Minister, at jeg skulde mene, han kunde ønske at indføre Institutioner, for at han selv kunde være fri for personlige Ubehageligheder i Retning af Kritik. En Minister maa have saa bred en Ryg, at han kan bære Kritik, og det gaar jeg ud fra, at den højtærede Minister ogsaa har, men jeg mener, at for hans Embedes og for Sagens Skyld kunde det være ønskeligt ogsaa for den højtærede Minister, at der skabtes en Ordning, som mødtes med Tillid fra alle Sider. Imidlertid har det til vor Beklagelse vist sig, at den højtærede Minister ikke har ment at kunne acceptere en Ordning som den, vi har villet foreslaa. Ikke desto mindre har vi ment, at Sagen er af en saadan Vigtighed, at det var rigtigt at fremkomme med vort Forslag ved Lovforslagets anden Behandling. I Henhold dertil har vi stillet vort Ændringsforslag, og jeg skal paa Udvalgsmindretallets Vegne tillade mig at anbefale dette Forslag til Vedtagelse i dette høje Ting.